ÖLÜMÜNÜN

11. YILDÖNÜMÜNDE

SAYGIYLA ANIYORUZ!

"ZAFER, BİRAZDA HASAR İSTER"

Düşman kendiliginden mahvolup gitmez, gericiler tarih sahnesinden kendi istekleri ile çekilmezler, gerici olan her şey aynıdır. Vurmaksızın düşmez!

Devrim; bir ziyafet vermek, bir makale yazmak, bir resim çizmek yada nakış işlemek değildir. Devrim o zariflikle, o rahatlık ve o naziklikle yada o kadar tatlılık, sevecenlik, ihtiyat, terbiye ruh cömertliği ile başarılamaz. Devrim; bir ayaklanmadır, bir sınıfın başka bir sınıfı devirdiği bir şiddet hareketidir.

YOLDAŞLAR,

1973'ün 18-Mayısından bu yana, her 18. Mayısta sınıf kinimizi bilemeyi, mücadelenin onurlu bayrağını biraz daha yükseltmeyi, dünden daha kararlı-öfkeli ve inatçı olmayı gelenek edinmişizdir.Nasıl ki bir nehirde iki kez yüzülmezse; bizde her 18-Mayısı zaman ve koşulları farklı olarak yaşayarak, geleneğimizi farklı koşullarda yaşata gelmişizdir. Nasıl 1976- 18- Mayısında, Parti merkezi işlerliğini bir an önce sağlamak için kollarını sıvadıysak, 1979'un 18- Mayısında da boykotlar, grevler, mitingler, sabotaj ve cezalandırmalar , bombalı pankart, afiş ve yazılamalarla önderimizi andık.Önderimizi her zaman ve koşullarda anacağımızı, onu yaşatacağımıza 1984'ün 18- Mayısında, başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi halkımıza ve İBRAHİM KAYPAKKAYA adından dehşete düşen komprador patron-ağa devletine, faşist cunta ve onun yeminli kuklalarına , tüm devlet şurekasına söz veriyoruz ki, önderimizi ve Komünist çizgisini sonsuza değin yaşatacağız.

O' bir Komünist önder olarak dünyada doğru; ileri; yeni ne varsa, onun temsilcisi olmuştur.Nasıl ki enternasyonal proletarya Marx - Engels - Lenin - Stalin ve M. Zedungu yaratmış; bu yolda muzaffer halklar Dimitrov'u; Ho Şi-Ming'i yaratmışsa; ülkemizin onurlu mücadelesinde, gurur duyduğumuz İBRAHİM'i yaratmıştır.O'nu yaşatmaksa "Komünizmin Saflığını Korumak"la; bu uğurda "hiç bir kişisel yarar beklemeden mücadeleye atılmak"la olanaklıdır.

O'nun her türlü baskı ve sömürüye karşı proleter sınıf bilinciyle ve öfkeyle sürdürdüğü mücadelesini; başındaki köylü kasketli halkına sevgiyle gülümseyen, sıcak bakışlı resmini artık çilekeş halkımız tanıyor.Ancak O'nun ve ideolojisinin etkin toplumsal bir güç haline gelmesi için bu tanımanın yetmediğini hepimiz bilmeliyiz.

İBRAHİM'i yaşatmak ilk önce devrimcilerin proletaryanın üzerinde egemen olan her türlü oportinizme-revizyonizmle amansızca savaşmak demektir. Nasıl ki ustat Lenin Narodizmin ve Menşevizmin halk üzerindeki etkisini kırmaksızın devrimin olanaksız yada çok güç olacağını belirtiyorsa; Nasıl ki Marks ve Engels, Provdhona ve Dühring'e karşı yılmaksızın savaşıyorsa; İBRAHİM'de emekçi halkımız üzerinde egemen olan TİP-TKP-TİİKP gibi reformist-revizyonist çizgilere karşı kısa ama saygın yaşamı boyunca savaşmıştır.Ve Türkiye Devrimi için bir dönüm noktası olan TKP/ML'nin kuruluşuda işte böylesi bir mücadele içinde ve sonucunda olmuştur.TKP/ML'nin kuruluşu kadar, sonraki savaşımı-sosyal pratik'de bu savaşın, devrimci faaliyet içindeki tayin edici önemini göstermiş; İBRAHİM'in armağanı TKP/ML de AB-KK-MZ-GKK- YD gibi anti-Marksist akımlara gereken dersi vermiştir.Elbetteki sorun yalnızca proletarya örgütünü içten yıkmak isteyenlerle bitmiyor.Bunların dışında emekçi katmanları reformist talebler uğruna mücadeleye sevkeden; onlara "kolay devrim!"anlayışını yayan; küçük burjuva maceracı yada teslimiyetçi çizgilerin tamamına karşıda amansızca savaşmak gerekir.Önder yoldaşımızın bir an bile gevşetmediği bu savaşın önemini, 12 Eylülle birlikte devrimci hareketin yenilgisi daha bir açıklıkla göstermiştir.

YOLDAŞLAR;

Tamda bu noktada şunu hepimiz kavramalıyız ki;"İBRAHİM KAYPAKKAYA işkence tezgahlarında destanlar yarattığı için Komünist değil, aksine Komünist olduğu için, onun taviz vermeyen savaşcısı olduğu için o tezgahlarda destanlar yaratmıştır".

O'nu savunmak yaşatmak işkencehanelerdeki tutumuyla sınırlanamaz.Bu gün M.Çayan çizgisindeki bazı siyasi akımlarında sahip çıktığı bu biçimsel savunmaya karşı, bizzat İBRAHİM in ideolojik-siyasi çizgisiyle savaş açmak gerekir.Bu herşeyden önce O'nun halkımıza yadigarı, göz bebeğimiz TKP/ML'yi savunmak demektir.Özellikle günümüzde bizzat içinde proletaryanın en değerli varlığı ve emekçi halkımızın öncüsü TKP/ML'ye ihanetler olmuş,P.miz üye ve taraftarlarının geleneksel direniş çizgisinde, aleyhte bir eğim başlamıştır.TKP/ML'nin ağır bedeller ödeyerek aldığı prestij bu gün önemli ölçüde yara almıştır.Bu yarayı sarmak komünizm ve onun saflığı için her yönde can bedeli mücadeleye atılmakla olanaklıdır.Tüzüğümüzün belirttiği gibi;"TKP/ML kendi içinde gönüllü birliğe dayanan mücadeleörgütüdür... TKP/ML, komünizm hedefine ulaşmak için hiç bir fedakarlıktan kaçınmayacağını ilan eder " İşte bu gönüllü can bedeli mücadele kırlarda ve şehirlerde olduğu kadar, düşman elinde de sürmelidir. VE bu yönüyle günümüzde önem kazanmıştır.Önderimizin silah arkadaşı, değerli yoldaşımız N.Oruçoğlu bu konuda şunları söylüyor; "İşkence tezgahı, cezaevi ve mahkeme, sınıf mücadelesinin en çetin alanlarından üçüdür.Tüm devrimci kadrolarımız, kavga neferlerimiz kendilerini bu üç mücadele alanına hazırlamalıdırlar.Birinci alan, yani işkence tez

gahı en çetin direnme alanıdır.Bu alan proleter kahramanlığının en büyük denek taşlarından biri, gerçek komünistlerin, direnme ustalarının belli olduğu alanlardan biridir.Dayanma gücü, sabır, soğukkanlılık, cesaret, sınıf kini ve benzeri değerlerle, bunların karşıtları bu alanda açığa çıkar."Önderimiz İBRAHİM bu noktada çok daha ileri giderek, bu üç olanı direniş alanı değil, saldırı kürsüsü haline getirmiş, DİMİTROV gibi büyük komünizm savaşçılarının yanında yerini almıştır.O, işkence tezgahında Marksizm-Leninizmi sarsılmaz inancıyla haykırmıştır;

"Esasen biz komünistler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz.Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımın ve örgüt içerisinde olmayıpta bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız.Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum.Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım M-L düşünce uğruna yaptım.Ve sonuçtan asla pişman değilim.Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve sonuçta yakalandım.Asla pişman değilim.Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım."

İşte bu açık mücadeledir ki; İBRANİM'i sıradan bir direniş çizgisinden kalın hatlarla ayıran; M-L'e bağlılığının ifadesidir.Onunzulüm karşısında Partiye olan bağlılığını gene kendinden dinleyelim;

"Sonradan katıldığım TKP/ML ve TİKKO'ya ne zaman katıldığımı hatırlamıyorum. Ve beni bu örgütlere kimin aldığını söylemeyide gereksiz buluyorum.TKP/ML ve ona bağlı TİKKO örgütlerinin kimler tarafından kurulduğunu ve yönetildiğini bilmiyorum.Yalnız bu örgütlerin saflarına katıldığımı ve onların illegal bir üyesi ve taraflısı olduğumu saklamıyorum, ve bu örgütlerin üyesi olmaktan büyük kıvanç duyuyorum. Mensup olduğum bu örgütlerin "Şafak Revizyonizmi Tezlerini Eleştirisi", "Türkiye'de Milli Mesele", Türkiye'de Komalist Hareket, Komalist İktidar Dönemi, 2.Dünya Savaşı Yılları ve 27. Mayıs Hareketi", "Başkan Maonun Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım", başlıklarını taşıyan ayrı ayrı uzun ve örgütün görüşlerini yansıtan tezleri ve düşünceleri kabul ediyorum.Bu başlıklar altındaki yazılara benim de görüşlerim diye imza atmaya hazırım, fakat esas olarak bu yazıların kimin yada kimler tarafından kaleme alınmış olduğunu bilmiyorum.

Komünistlerin ideali olmaz deriz, ama işte işkence tezgahını bağımsızlık demokrasi ve sosyalizmin kalesi haline getiren bu ifade, bu alanda yürütülecek mücadelenin ideal - somut yaşanmış ve yaşayan örneğidir.TKP/ML ruhu budur! Bunun içindir ki İBRAHİM'i savunmak, yalnızca bir direniş çizgisine sahiplenmekle olmaz.Onu savunmak TKP/ML'yi ve önderliğindeki TİKKO'yu savunmaktır.Marksizm-Leninizmi savunmaktır.Dünya proletaryası ve ezilen halklarını savunmaktır.İki uluslu Türkiye'nin Demokratik Halk Devrimini, Demokratik Halk İktidarını savunmaktır.Partinin 5 temel tezini savunmaktır.

O'nu savunmak kolay değildir yoldaşlar, önce ezilen insanlara bakışınız sıcak, gülüm seyişiniz sevgi dolu olmalıdır.İyiden, doğrudan, yeni ve ileriden, haklıdan, güzelden yana olmalısınız.Çünkü bizim düzenimiz bunlardan yanadır.Proletaryanın ve yoksul köylünün ayrılmaz parçası olup,onların bilinç kültür ve refahını arttırmak için kolları sıvamalısınız.Çünkü, bizim düzenimizin yöneticisi onlardır.Bilgili, fedakar, cesur ve savaşkan olmalısınız, çünkü bizim düzenimiz bunlarla kurulacaktır.Ve bunların hepsine sahip olmalısınız, İBRAHİM'i ve O'nun nezdinde komünizmi savunmak, ancak bunlarla olanaklıdır.

YOLDAŞLAR;

10.Şubat 1972'de İBRAHİM KAYPAKKAYA tarafından kurulan, Türkiye Proletaryasının öncü örgütü TKP/ML, kurulduğu günlerden başlayarak uluslararası platformda M-L'e yönelen saldırıları göğüslemek zorunda kalmıştır.Daha İBRAHİM döneminde "Sosyal-Emperyalizm"e ve onun devrimciler üzerindeki etkisine karşı başarılı bir ideolojik mücadele veren Partimiz, 2. defa toparlandığı günlerden başlayarak bu kez 3. Dünya Teorisine karşı savaşmış ve İBRAHİM'in ideolojik mücadele geleneği yaşatılmıştır.Partimiz önderliğindeki mücadele sonucu Sosyal-Emperyalizm gibi, 3. Dünya teoriside ülkemizde yerle bir edilmiştir.Bunlar TKP/ML'nin kuruluşunu, Türkiye Devrimi için bir dönüm noktası yapan önemli etkenlerdir.

Bu gün Türkiye ve Dünya proletaryasıyla ezilen halkları bizden daha büyük görevler beklemektedir.Yalnızca 5 temel teze dayanarak, yada yalnızca geçmişin değerli mirasını

kullanarak bu görevleri başaramayız.Halen revizyonist-trotskist kırması 3. saptma olan, AEP çizgisine karşı mücadele yeterince tamamlanmamıştır.Bu noktada M. Zedung şahsında M-L'e yönelen saldırı için üyesi bulunduğumuz uluslararası devrimci komünist hareket, bir dizi kardeş komünist parti bizden görev beklemekte; yükselen emp. savaş tehlikesine karşı devrim yapma görevimizde ivedilik kazanmaktadır.Bunlar TKP/ML'nin Türkiye tarihindeki yerini ve İBRAHİM'in mirasını korumak için vazgeçilmez görevlerdir.

Buna karşılık TKP/ML 12. Eylül'le birlikte diğer devrimci teşkilatlar gibi bir dizi yara almış, sonuç geçici bir yenilgiye dönüşmüştür.Önemli ölçüde kadro ve güç kaybeden Partimiz her şeye rağmen proletarya ve diğer emekçi halkımızı yalnız bırakmamış,tüzük ilkelerini sosyal pratiktede yaşatarak, Partimiz ve kadroları fedakar bir şekilde mücadele denizine atılmıştır.Bir dizi oportinist-revizyonist"Türkiye'ye yönelme"tartışması yaparken, mücadelede onlarca değerli şehit veren Partimiz, Türkiye devriminin öncüsü ve örgütleyicisi olduğunu dosta düşmana bir kez daha kanıtlamıştır.Ancak İBRAHİM'i yaşatmak, görevlerimizi başarmak için ne geçmişle öğünmeye,ne de darbe yedik diye ağlamaya vaktimiz ve tahammülümüz yok.

Günümüz daha ileri mücadele için, kendimizi, partimizi, devrimci çevreyi her türlü ideolojik-siyasi-kültürel hata ve zaaflardan arındırma; Partinin"Gönüllü mücadele birliği" olgusunu daha yükseğe çıkarma; safları daha disiplinli ve sağlam hale getirme günüdür.Bu gün İBRAHİM yoldaşımıza ve ezilen halkımıza verebileceğimiz en büyük armağan budur.Bunun için;

1.Marksizm-Leninizmin yaşayan bir bilim olduğunu kavramak,ve bu bilime saf bir şekilde sahip olmak gerekir.Bu yolda iki büyük tehlike vardır.Birincisi M-L'i yaşayan bilim değil, kitaplardaki doğma olarak anlamak, ikincisi M-L'i günümüze ve şartlara uydurma adı altında revize etmektir.Bunlara karşı en iyi silahta,M-L ilkelerin hayata uydurulmayıp,bu ilkelerin bizzat toplumsal yaşamdan çıktığını kavramak ve var olan gerçekliği objektif olarak algılayabilmektir.

2.Sınıf mücadelesinin ve özel olarak Partimiz tarihinin değerli derslerini olumlu ve olumsuz yönleriyle kavrayabilmek, olumlu yönleri geliştirirken, olumsuzluklardan arınabilmek gerekir.

3.Revizyonizme-oportinizme-reformizme-k.burj.nin sağ teslimiyetçi yada sol maceracı çizgisine karşı P. içinde uyanık olmak, bunların işçi sınıfı ve halk tabakaları üzerindeki etkinliğini kırmak için amansızca savaşmak gerekir.

4.Değişen koşullarda Halk Savaşı Stratejimize uygun ve onu geliştirici doğru taktikler saptayıp,bunları sabırla hayata geçirmek gerekir.

5.Ülkemiz devriminin uzun çetin acılı olacağını unutmadan,her türlü kişisel yararı bir kenara bırakıp, bu uğurda can bedeli bir mücadeleye atılmak gerekir.İBRAHİM'in dediği gibi;"Bu yola feda ise canımız, kesindir zaferimiz."

Unutmayalım ki,tek ve gerçek kurtuluşumuz DHD;bunun yolunun HALK SAVAŞI'dır.Ve bir kez daha and içerizki,TKP/ML'de cisimleşen İBRAHİM'i bu yolla ebedileştireceğiniz.

Yoldaşlar;uluslararası proletaryanın birlik dayanışma ve mücadele günüyle başlayan MAYIS ayı bize bir dizi acı ve öfkeyi hatırlatmaktadır.6.Mayıs'ta hepsi yiğit birer devrimci olan Deniz Gezmiş,Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan militan devrimciler faşizmin darağaçlarında"Biz halkımızın bağımsızlığı ve mutluluğu için gerekli ölümü seçiyoruz.Biz halkımızın hizmetindeyiz.Sizler Amerikanın hizmetinde.Kahrolsun faşizm!"sloganlar atarak kahramanca can verdiler.

13.Mayıs'ta ise değerli can yoldaşımız Orhan Bakır'ı faşizmin kurşunları altında kaybettik.Orhan yoldaşımızda sarsılmaz inancı, inatçı mücadelesiyle faşizmin korkusu olmuştu.Devrimci mücadelede önderlerin önemini farkında olan komprador patron-ağa devleti dünde, bugünkü gibi saldırılarını bu noktada yoğunlaştırmış ve onların bedenini yok ederek mücadeleyi durdurabileceğini sanmışlardı.

Ama, bir kez halkın malı olan bu önderler artık yalnızca bir beden olmaktan çıkmış toplumsal bir güç halini gelmiştir.Bu değerli evlatlarını kaybeden bilinçli halkımız yılmak bir yana, daha da alevlenen bir öfkeyle onların inançlı ve inatçı mücadelesine sarılmıştır.Ve anılarını hiç bir zaman unutmayan halkımız, düşmanda unutturmayacaktır.

TKP/ML
İL KOMİTESİ

P A R T İ Ş E H İ T L E R İ N İ A N I Y O R U Z

KAHPE TUZAKLAR, HAİN NAMLULAR, İŞKENCEHANELER, DARAĞAÇLARI HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ.

Ocak ayının devrimci mücadelemizde ayrı ve önemli bir yeri vardır. Bu ayda Mustafa Suşhi ve ondört yoldaşı Kemalist faşist diktatörlük tarafından katledilmiş, bu ayda önder yoldaşımız yaralı olarak yakalanmış, Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar, Atilla Özkan yoldaşlar şehit düşmüşler, yine bu ayda nice isimsiz parti ve devrim şehidi işkencehanelerde, zindanlarda, dağlarda can bedeli mücadeleyi kucaklamıştır. Bu anlamda Partimiz her yılın ocak ayının son haftasını parti şehitlerini anma haftası olarak kabul etmiştir.

Mao Zedung yodaşın deyimiyle "Bazı ölümler vardır kuş tüyünden hafif, bazı ölümler vardırki Tay dağından yücedir." İşte şehitlerimizin ölümü böyle bir ölümdür. Bizler şehitlerimizi gözlerimizde yaşlarla anmayız. Onları anmak demek, sınıf mücadelesini onların bıraktıkları yerden ileriye götürmek demektir, onların kızıl direnme ruhlarını, halka, devrime ve komünizme olan bağlılıkların devam ettirmek demektir, onları anmak demek onurlu ve aydınlık bir dünya demektir, halkların bağımsızlık ve devrim mücadelelerinde yer almak demektir, kısacası, onları anmak demek, onlardan öğrenmek, savaşmak ve kesin zafer demektir. Toprağa düşen her damla kan, yere serilen her bir can bire bin yeşererek mücadelemizi bir adım daha ileri götürmektedir.

Parti şehitlerimiz Önder yoldaşın "Feda ise canımız kesindir zaferimiz" şiarını kendilerine rehber alarak, mutlak bir zafer için ölümü kucaklamışlardır. Davamız ne kadar haklıda olsa bunun bizi kendiliğinden zafere götürmeyeceği açıktır. Devrim can bedeli mücadele, ideolojik sağlamlık ve sonsuz fedakarlık ister. Hakim sınıfların taktikleri yılgınlık tohumlarına, satın aldıkları ihanetçilere rağmen bizler biliyoruzki bu dava haklıdır ve direnen onların, yüzlerin, milyonların omuzlarında devrime doğru yükselecektir. Bu haklılık, kanıtlanmış bilimsel bir gerçektir. İşte tüm emperyalistleri ve onların uşaklarını da çaresiz bırakan bu gerçektir.

Bugün hem ülkemizde hemde dünya M-L harekat geçici bir yenilgi dönemi yaşamaktadır. Hakim sınıflar bu geçici yenilgi ortamından yararlanarak tüm uşak basın-yayın aracılığı ile ihanet edenlerin çarşaf, çarşaf reklamını yaparak halkımızın moralini bozmaya onların devrime olan inançlarını sarsmaya çalıştılar. Oysaki Partimizde başta başkanımız Süleyman Cihan olmak üzere Necdet Oynargül ve birçok komünist devrimci-işkencehanelerde kızıl direnme ruhunu yaşatarak halka güven düşmana korku verdiler. Onların yok ettik sonlarını getirdik dedikleri dönemde bile Partimiz en zor şartlar altında mücadeleyi elden bırakmamıştır. Faşist cunta Partimizin mücadelesini kırlarda ve şehirlerde bütün azgın saldırılarına rağmen engelleyememiştir. Partimizin önderliğinde dağlarda sayıları yüzlere varan partizan müfrezeleri oluşturulmuş, karşı-devrimin oluşturmaya çalıştığı muhbir ve ajan ağı başta olmak üzere devletin resmi güçlerine karşı mücadelede de bir dizi şehit vererek silahı elden bırakmamıştır. Faşist cunta Orta çağ zulmünü yaşatarak işkencehanelerde, zindanlarda, darağaçlarında ve operasyonlarda onlarca devrimciyi katletti. Bunarağmen yine devrimciler, işkencehanelerde, zindanlarda tek kişilik hücrelerde direnmekte, dağlarda elde silah mücadele vermektedir. Şanlı direnişler her zaman olduğu gibi bu günde olsa yarında olsa ihaneti altedecektir. Hiçbir ihanetçisi, muhbir ağı, iti miti, kontr-gerillası patron-ağa devletini çöküşten kurtaramıyacaktır.

Halkımız:

Parti şehitlerine sahip çıkmak onların örgüte olan Partimiz TKP/ML'yi desteklemekle onun safında can bedeli mücadeleye atılmakla mümkün olacaktır. Parti devrimi yapmanın bir aracı ve sınıf mücadelesinin en önemli üç silahından biridir. Parti sınıf mücadelemizin motor gücü, beyni ve kumandanıdır. Çeliklesmiş ve M-L bilimiyle donatılmış bir komünist partisi olmazsa zafere ulaşamıyacağımız açıktır. Elbette parti Stalin'in deyimiyle "Gücünü ona hayat veren ondan yani halktan alarak" bu mücadeleyi zafere götürecektir. Devrim kitlelerin eseri olacaktır. Komünist partisi suda balık gibi halk içinde erimeli, halkla birlikte halk için devrim yapmalıdır. Proletaryanın öncü gücü Partimizi desteklemek sadece onun düşüncesini benimsemekle olmaz onun eylemine katılmak onu maddi, manevi her yönden desteklemekle mümkündür.

FERMAN PADİŞAHIN
DAĞLAR BİZİMDİR!

Eğer gencecik evlatlarımızın darağaçlarında, işkencelerde, zindanlarda, dağlarda katledilmesini istemiyorsak, oğullarımızın, kızlarımızın, gelinlerimizin boynu bükük kalmasını istemiyorsak, eğer bebelerimizin bir yaşına bile varmadan hastalıktan ölmesini, gözü yaşlı yüreği yanık ana babaların olmasını istemiyorsak, kısacası onurlu ve insanca yaşamak istiyorsak yediden yetmişe hepimiz bu zorlu mücadeleye katılmak zorundayız.Lenin'in deyimiyle "bizim namusumuz sınıf mücadelemiz olmalıdır."Başka alternatifimiz yoktur, yanlış atacağımız her adım,karşı-devrimin işine yarayacaktır.Bu ise bugünkü gibi zulmün, katliamın ve onursuz yaşamanın devamı demektir.

Bugün cuntanın kazandığı geçici başarı bizi karamsarlığa götürmemelidir.Onların top-tüfeği, ordusu, sermayeleri varsa, bizlerinde haklı bir davamız, milyonlarca insanımız, inanç dolu yüreklerimiz, halk ordumuz, direnen ailelerimiz ve partimiz TKP/ML vardır. Hayatı yaratan bizler olduğumuza göre yönetende bizler olmalıyız.Yeterki Partimizin önderliğinde güçlerimizi birleştirelim, örgütlenelim, yürüyelim düşmanın ÜSTÜNE ÜSTÜNE.

Parti şehitlerimiz ölümsüzdür.

Parti şehitlerimizin Militan Mücadeleleri yolumuzu aydınlatıyor.

Hiçbir dönecklik ve ihanet parti şehitlerimizin şanına leke süremez.

Kahrosun patron-ağa devleti YAŞASIN HALK SAVAŞI.

TKP/ML - BK